

72. Tzw ottońska korona cesarska z końca X w. Warsztat zapewne moguncki. Krzyż dodany w początku XI w. Na emaliach sceny biblijne. Złoto, szlachetne kamienie oraz perły

73. Król Henryk III. Miniatura w Codex Aureus.

74. Cesarz Henryk IV. Miniatura z pierwszej połowy XII w.

Wzajemne stos
szemu zaostreniu
1039), w walce t
Cesarstwa do nie
rządkowanie wew
ten obszar rozpow
rzucenie zwierzech
się bliżej sprawą
Papiestwa, Henryk
sobie prałatów nie
nych, nic więc dz
papizmu.

Ten stan rzeczy
tak długo, jak dłu-
ka III. Jego przed-
ciotelnego Henry
środkowe w pańs-
wstrzymać odradz-
nownego rozbicia
samodzielne rządy
siły. Dążenia ema-
czone z antyfeuda-
zmuszało go do k-
sem we Włoszech
czyny zaś tego st-
piestwa.

Spór o prymat duchowną i świecką w XI w. punkt szczytowy, bowiem za sobą nie pozostawiła go całkowita władza duchownych, wisk kościelnych, duchownych. Niko chęć zapewnienia s w dużym stopniu westytury, przysłu kościelnych, stwar wisk duchownych. nii ówczesnej zdaw